

Genocide op de Oeigoeren: een onderzoek naar China's schendingen van het Genocideverdrag van 1948

8 maart 2021

Samenvatting:

1. Dit rapport concludeert dat de Volksrepubliek China (China) internationaalrechtelijk verantwoordelijk is voor het plegen van genocide op de Oeigoeren in schending van het Verdrag inzake de voorkoming en de bestraffing van genocide van 1948 (het "Genocideverdrag"). Deze conclusie is gebaseerd op een uitgebreide studie van het beschikbare bewijsmateriaal en de toepassing van het internationaal recht hierop.
2. Het onderzoek is uitgevoerd door erkende onafhankelijke experts op het gebied van internationaal recht, genocide, het beleid van China ten aanzien van ethnische groepen, en de autonome Oeigoerse regio Xinjian (Xinjian).
3. **De bedoeling om te vernietigen.** Volgens Artikel 2 van het Genocideverdrag wordt er van het plegen van genocide gesproken als er sprake is van "de bedoeling om [een beschermde groep] geheel of gedeeltelijk als zodanig te vernietigen". De "bedoeling om te vernietigen" hoeft niet te blijken uit expliciete uitspraken. De bedoeling kan worden opgemaakt uit een verzameling van objectieve feiten die toe te schrijven zijn aan de staat, waaronder officiële verklaringen, een algemeen plan, beleid en regelgeving, een gedragspatroon en terugkerende destructieve handelingen, die als logisch gevolg en resultaat hebben: de vernietiging van de groep als zodanig, in zijn geheel of voor een belangrijk deel.
4. **Intentieverklaringen en een algemeen plan op hoog niveau.** In 2014 lanceerde het Chinese staatshoofd, President Xi Jinping, de "strijd van het volk tegen terrorisme" in Xinjiang. Hierbij werden de gebieden waar Oeigoeren meer dan 90 procent van de bevolking uitmaken, tot frontlinie gemaakt. Hooggeplaatste ambtenaren gaven hieraan gevolg met bevelen om "iedereen op te pakken die opgepakt zou moeten worden," "hen volledig weg te vagen ... hen met wortel en tak uit te roeien," en "hun nageslacht te breken, hun wortels te breken, hun relaties te breken, en hun afkomst te breken." Staatsambtenaren beschreven Oeigoeren in dehumaniserende termen en vergeleken de massa-opsluiting van Oeigoeren herhaaldelijk met het "uitroeien van tumoren."
5. **Uitgebreid staatsbeleid, gedragspatroon en terugkerende destructieve handelingen.**
 - a. **Door de overheid opgelegde 'thuisverblijven'.** Vanaf 2014 heeft de Chinese overheid (overheid) Han kaderleden als toezichthouders ingezet in Oeigoerse huishoudens, wat heeft geleid tot ernstige ontwrichtingen van familiebanden. Provinciale overheden zetten verder in op het afdwingen, aanmoedigen, en actief promoten van huwelijken tussen Han-Chinezen en Oeigoeren.
 - b. **Massa-opsluiting.** In 2017 werd de massa-opsluiting van Oeigoeren formeel gelegaliseerd door de wetgevende macht van Xinjiang onder de

“De-extremificatie”-regelgeving. De hoogste beveiligingsfunctionaris en -entiteiten zorgden voor de verspreiding van een handboek en een set documenten in de hele regio met orders om Oeigoeren onder toezicht te stellen, “de bouw en uitbreiding van massa-interneringskampen op te voeren” en om “de discipline en straffen te verhogen” in de kampen en “strikte geheimhouding” te bewaren met betrekking tot alle informatie, die niet mag “worden verspreid,” noch “voor publiek openbaar” mag zijn. Het handboek beschrijft de complexe hiërarchie van regeringsfunctionarissen, entiteiten en het gecentraliseerde digitale bewakingssysteem dat toezicht houdt op de gehele campagne.

- c. **Massa-geboortepreventiestrategie.** China heeft tegelijkertijd ingezet op een tweeledige systematische strategie waarbij Oeigoerse vrouwen van vruchtbare leeftijd gedwongen worden gesteriliseerd en Oeigoerse mannen van vruchtbare leeftijd worden geïnterneerd. Hiermee worden geboorten binnen de groep voorkomen en het toont een intentie om de groep als zodanig biologisch te vernietigen. Volgens overheidsstatistieken en -richtlijnen die o.a. spreken van het “uitvoeren van sterilisatie bij familieplanning,” het “verlagen van vruchtbaarheidsgehalten,” en “geen blinde vlekken achterlaten,” voert China een goed gedocumenteerde, door de staat gefinancierde campagne voor geboortepreventie die zich richt op vrouwen van vruchtbare leeftijd in gebieden waar voornamelijk Oeigoeren wonen, door middel van gedwongen massasterilisatie, abortussen en het inbrengen van spiraaltjes. China geeft expliciet toe dat het doel van deze campagnes is om te garanderen dat Oeigoerse vrouwen “niet langer babymachines zijn”.
- d. **Het gedwongen overbrengen van Oeigoerse kinderen naar door de staat gecontroleerde faciliteiten.** Conform nieuw overheidsbeleid in 2017, is China begonnen met het bouwen van een groot netwerk van massale door de overheid gecontroleerde, streng beveiligde kostscholen en weeshuizen om Oeigoerse kinderen, onder wie zuigelingen, dag en nacht in op te sluiten. Districten in Xinjiang ontvangen specifieke quota’s van hogere autoriteiten om zulke “wezen”, die vaak beide ouders verliezen of verloren hebben aan internering of dwangarbeid, te institutionaliseren.
- e. **Het uitroeien van de Oeigoerse identiteit, gemeenschap, en het gezinsleven.** Conform overheids campagnes hebben lokale autoriteiten het Oeigoerse onderwijs afgeschaft, de Oeigoerse architectuur en kenmerken van Oeigoerse huishoudens vernietigd, en de meeste moskeeën en heilige locaties in de regio beschadigd, veranderd, of volledig vernietigd. Andere locaties werden afgesloten of omgebouwd tot commerciële ruimtes.
- f. **Intellectuelen en gemeenschapsleiders als doelwit.** De bedoeling om de Oeigoeren als groep te vernietigen wordt verder aangetoond doordat de overheid zich doelbewust richt op de beschermers en overdragers van de Oeigoerse identiteit door hen langdurig gevangen te zetten of te

doden. Onder hen zijn gezinshoofden, intellectuelen en culturele leiders, ongeacht hun banden met de Partij of hun onderwijsstatus. Het opzettelijk selecteren van Oeigoerse leiders en heilige locaties als doelwit toont een bedoeling om de essentiële elementen van de Oeigoerse identiteit en gemeenschapsbanden, die de groep als zodanig kenmerken, te vernietigen.

6. China's beleid en praktijken gericht op de Oeigoeren in de regio moeten in hun totaliteit gezien worden, wat betekent dat er sprake is van een bedoeling om de Oeigoeren als groep, in zijn geheel of voor een belangrijk deel, als zodanig te vernietigen.
7. **Daden van genocide.** Hoewel elk van de handelingen genoemd onder Artikel II van het Genocideverdrag met de vereiste intentie kan leiden tot het vaststellen van genocide, laat het bewijsmateriaal in dit rapport zien dat er sprake is van genocide op de Oeigoeren op grond van een schending van alle onder Artikel II (a) tot en met (e) genoemde handelingen.
8. **“(a) Het doden van leden van de groep.”** Er zijn rapporten over grote aantallen doden en de dood van prominente Oeigoerse leiders die, zorgvuldig uitgekozen, ter dood zijn veroordeeld door executie of, vooral bij ouderen, sterven als gevolg van langdurige gevangenschap.
9. **“(b) Het toebrengen van ernstig lichamelijk of geestelijk letsel aan leden van de groep.”** Oeigoeren lijden onder ernstig lichamelijk en geestelijk letsel als gevolg van systematische marteling en wrede behandeling, waaronder verkrachting, seksueel misbruik, uitbuiting en publieke vernedering, door toedoen van kampbeambten en Han kaderleden die door de overheid zijn toegewezen aan Oeigoerse gezinnen. In interneringskampen zijn speciale “verhoorkamers,” waar Oeigoerse gevangenen worden onderworpen aan stelselmatige brutale martelmethoden. Zo worden ze geslagen met metalen stokken, elektrische shocks en zweepen. De massa-opsluiting en daaraan gerelateerde overheidsprogramma's zijn ontworpen om de Oeigoeren te indoctrineren en hun hersenen “schoon te wassen”. Het drijft hen tot zelfmoord of pogingen daartoe om te ontkomen aan de dreiging van opsluiting of de dagelijkse extreme vormen van fysieke en psychologische marteling in de kampen, waaronder schijnexecuties, publieke “zelfkritiek” en eenzame opsluiting.
10. **“(c) Het opzettelijk aan de groep opleggen van levensvoorwaarden die gericht zijn op haar gehele of gedeeltelijke lichamelijke vernietiging.”** De autoriteiten richten zich systematisch op Oeigoeren van vruchtbare leeftijd, hoofden van huishoudens en gemeenschapsleiders en detineren hen in onleefbare omstandigheden. Ze leggen Oeigoerse vrouwen maatregelen op om geboorten te voorkomen, ze scheiden Oeigoerse kinderen van hun ouders en ze brengen Oeigoeren op massale schaal over naar locaties voor dwangarbeid, op een manier die vergelijkbaar is met massa-opsluiting. Kortom: China legt opzettelijk collectieve voorwaarden op om het voortbestaan van de Oeigoeren als groep te beëindigen.

11. **“(d) Het nemen van maatregelen, bedoeld om de geboorten binnen de groep te voorkomen.”** De systematische geboortepreventiecampagne in gebieden waar voornamelijk Oeigoeren wonen wordt versterkt door de campagne voor massa-opsluiting. In de kampen worden Oeigoerse vrouwen gedwongen om een spiraaltje te laten inbrengen, moeten ze abortussen ondergaan en krijgen ze onder dwang injecties of medicatie toegediend waardoor hun menstruatiecyclus stopt. Oeigoerse mannen van vruchtbare leeftijd worden opgepakt voor opsluiting. Hierdoor kan de Oeigoerse bevolking zich niet voortplanten. Als gevolg van deze onderling gekoppelde beleidsregels is het geboorteperil in de gebieden waar vooral Oeigoeren wonen bijna gedaald tot nul.
12. **“(e) Het gewelddadig overbrengen van kinderen van de groep naar een andere groep.”** Terwijl detenties en dwangarbeid Oeigoerse kinderen van hun beide ouders beroven, worden zij zelf naar door de staat gecontroleerde weeshuizen gestuurd en opgevoed in Chinese taalomgevingen met standaard Han-opvoedingsmethoden.
13. **China’s verantwoordelijkheid voor genocide onder het Genocideverdrag.** China is een sterk gecentraliseerde staat met volledige controle over zijn grondgebied en bevolking, inclusief Xinjiang. Daarnaast is China partij bij het Genocideverdrag. De personen en entiteiten die bovengenoemde daden van genocide plegen zijn allen vertegenwoordigers van de staat of staatsinstellingen – handelend onder de effectieve controle van de staat. Hieruit blijkt een bedoeling om de Oeigoeren als groep te vernietigen volgens Artikel II van het Genocideverdrag. Dit rapport concludeert dat China internationaalrechtelijk verantwoordelijk is voor de voortdurende genocide op de Oeigoeren, in strijd met het Genocideverdrag.